

ὅτι καμπαὶ δὲν ἔγινε γιὰ τὰ γεννὰ μουρέλια καὶ τὰ παιδιὼν παληόπανα νὰ πλύνῃ καὶ κουρέλια κ' εἰς τάλλα νάναί τίποτε καὶ νὰ τῆρῃ σιγὴν, μὰ ἤλεθε μὲ ἀνώτερον προορισμὸν τ'σὴν γῆν.

«Παρήλθε ἀνεπιστρεπτὲ ἐκεῖνος ὁ καιρός, ποῦ δὲν μὰς ἐπετρέπετο τὸ κόρτε κ' ὁ χορός, ποῦ ἔδεναν λευκάνικα εἰς τῆς οὐραῖς τῶν σκύλων κ' ἔθευρειτο εὐτελὲς τῶν γυναικῶν τὸ φύλον. Οἱ ἄνδρες τώρα φαίνονται ὡς δούλοι ταπεινοὶ καὶ διαχύσεις γίνονται πρὸς ὅλας μας ἀβραὶ, γιὰ ὅ,τι καὶ ἂν κάνωμε δὲν βιάζουνε φωνῆ καὶ ἀκριβοὺς λογαριασμοὺς πληρόνουν τ'σὴν Ὄθραϊ. Ἐτοὺς ἄνδρας τώρα καθεμιά μ'πορεὶ νὰ δώσῃ ξύλον καὶ νὰ τοὺς σέρνῃ πίσω της μὲ μίαν ἀλυσίδα, τοσοῦτον δὲ προώδεως τῶν κυριῶν τὸ φύλον, ὅπου ἐκδίδει κ' ἡ Παρὲν σοφὴν ἐφημερίδα. Πιστεύω δὲ ἀργότερα πῶς πανταχοῦ τῆς γῆς θὰ λάβωμεν δικαίωμα καὶ ψῆφον ἐκλογῆς, καὶ ὅλα θὰ καπιζώμεν ἀνὰ τὰ Πρυτανεῖα, ἴσας δημοσίας ἀγοράς καὶ εἰς τὰ καφφενεῖα, καὶ δὲν θὰ βάζωμε βρακὶ οὐδέποτε κ' ἡμεῖς καθὼς τῶν Ἀρρδων τῶν κλεινῶν ἡ Λαίδες καὶ ἡ Μίς, καὶ θὰ περνᾶ ἡ ὥρα μας μὲ τὴν πολιτικὴν, καθὼς συμβαίνει καὶ ἄλλου καὶ τ'σὴν Ἀμερικὴν.

«Σὰς βεβαιῶ, κυρία μου, μὲ τὸν μικρόν μου νοῦν ὅτι γυναῖκες ἡγήγορα οἱ ἄνδρες θὰ γενουθ κ' ἡμεῖς θὰ καταλάβωμεν τὴν θέσιν τῶν ἀνδρῶν καὶ θὰ γαυγίζουν πίσω μας ὡς σκύλοι τῶν μαυρῶν. Ἄλλ' ἂν οἱ ἄνδρες μ'ὸλ' αὐτὰ μὰς γράφουν νύκτα μέρα ἐκεῖ ὅπου εἰξέυρετε, κυρίαί προσφιλεῖς, κ' ἐγὼ εἰς τὴν πατοῦνᾶ μου τοὺς γράφω πέρα πέρα, κ' ἂν μίαν λέξιν δι' αὐτὸ μοῦ πῆ ὁ Φασουλῆς ἀφόβως τὸ χειρόκτι μου ἴσᾶ μούτρά του πετῶ ὡσαν ἀργαία Λάκαινα, ὡς ἄλλη Λαμπετῶ, τὸν πνίγω δὲ αὐτοστιγμὴ μὲ τὴν μακρῆν μου κόμην, κ' εἰς τοῦτο ἔχω σύμφωνον καὶ τῆς Ροζοῦς τὴν γνώμην.

» Ἄς συγχροτοῦμεν καὶ ἡμεῖς Συνέδρια μεγάλα, ἀς ψάλωμεν εἰς τὸν συρμὸν παϊάνας καὶ θουρίους, καὶ πάντοτε θὰ εἰμεθα στὸν σβέρχο των καθάβλα, ἂν καὶ δὴτὸ δυσάρεστον δὲν εἶναι στοὺς κυρίους.

«Καὶ νῦν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τὸ τῆς Περιφερείας σὰς λέγω πῶς ἀσπάζομαι τὴν μόδαν τῆς εὐρείας. Κι ὁ μόν μαρι πρὸς τὴν στενὴν ποσῶς δὲν ἔχει σχέσιν καὶ κατ' αὐτῆς κηρύσσεται πολέμιος φρικώδης, καὶ ὡς ἐκ τούτου προσπαθεῖ μὲ ὅλην του τὴν ζέσιν νὰ εἶναι ἡ κυρία του εὐρεῖα καὶ ὀγκώδης. Ἄλλ' ὅμως βλέπω πῶς καὶ σεῖς πολλὸ φιλοτιμεῖσθε καὶ ὡς πρὸς τὴν εὐρύτητα προθύμως μὲ μιμεῖσθε,

νομιζῶ δὲ, ἂν θέλωμεν γυναῖκες νὰ φανῶμεν, πῶς πρέπει δις τοῦλάχιστον κατ' ἔτος νὰ γεννώμεν, διότι φέρονε πάμπολλοι συνέβησαν ἐσχάτως κ' ἀκόμη λίγω ἡ Ἑλλάς θὰ σβύσῃ κατὰ κράτος, ἂν δὲ χυθῆ τῶν κυριῶν ἡ γονιμότης ὅλη δὲν θ' ἀπομείνου Ἑλλήνας νὰ πάρουνε τὴν Πλόλι.

(Εἶπε αὐτὰ ἡ Φασουλῆ κατακαμαρωμένη καὶ τὴν χειροκρότησε ἡ κάθε γαστρομένη. Ἐν τούτοις διηρέθησαν αἱ γνώμαι τῶν κομμάτων καὶ ἀρχισαν φυθουρισμοί, κακογλωσσαῖς, μουμουραῖς, αἱ δὲ παχεται ὠρμησαν κατὰ τῶν ἀδυνάτων καὶ σχίζουσι καὶ ποδοπατοῦν τὰ ποῦφα καὶ τῆς τουρνοῦραῖς.

(Ἡ δὲ ἀτρόμητος Ροζοῦ γιὰ τὴν στενὴ φωνάζει καὶ ὡς κυρία Ἰσπανίς κομψὸ στιλέτο βγάξει, [γλιζου κ' ὀβρίζουσι καὶ ὀβρίζονται καὶ σπρώχουσι καὶ στριγκμποῦσαι σκούζουσι] Γαλλικὰ καὶ μερικαῖς Ἀγγλιζουσι, καὶ κόσους ξεριζόνοται καὶ πέφτουν τὰ μαλλιά των κ' ἡ γαστρομένηναις στὸν καυτᾶ βαστοῦνε τὴν κοιλιὰ καὶ σχίζονται ποδόγυροι καὶ γίνονται σκουπίδια [των, κ' εἰς ὅλα μεταβάλλονται ὀμπρέλαις καὶ ριτιδίαι, ἡ δὲ Παρὲν, μετατάξουσα τὴν πάλην τὴν ἀγρίαν, συγγράφει περὶ γυναικῶς δευτέραν ἱστορίαν.

(Φωνάζει καὶ ἡ Φασουλῆ «συγάσετε, καλέ... παρατηρῶ αἱ σχέσεις μας δὲν εἶναι ὀμάλαι, κ' ὀργήγορα παρακαλῶ νὰ μὲν ξεφορτωθῆτε κ' εἰς ἄλλο μέρος τρέξετε νὰ σχολογαυθῆτε». Ἄλλ' ὅμως δὲν ἀκούεται ἡ τῆς δεσποίνης γνώμη κ' ἀνάπτει λυσσωδέστερος ὁ πόλεμος ἀκόμη, κ' ἡ Περικλέτου τριγυρᾶ ὡσαν ἀνεμοδοῦρα, ἀλλὰ ἔτυπᾶ καὶ ἡ γνωστὴ τῆς Φασουλῆ γαιδοῦρα καὶ ὀγκανίζει καὶ αὐτὴ μαζὶ μὲ τὰς κυρίας καὶ φαίνεται πῶς προτιμᾶ τὴν μόδαν τῆς εὐρείας.

(Ἐνῶ δὲ βγάξ' ἡ Φασουλῆ τὸ ἔνα της στιβάλι σιγὰ σιγὰ ὁ Φασουλῆς ἀράτος προβάλλει, ὀρμήσας δὲ τ'σὴν αἰθουσαν τὰ χερία του σηκόνει καὶ τῆς λιγναῖς καὶ τῆς χοντραῖς στὸ ξύλο τῆς πλακόνει.)

Πᾶσι στὸ Βερολίνον ὁ Πρέσβυς τῶν Ἑλλήνων.

Λοιπὸν στὸ Βερολίνον μὲ δλον του τὸ τάχος μὰς ἔβυε ὁ Πρέσβυς, ὁ Ἄγγελος ὁ Βλαχός, ποῦ ἀνεδείχθη πρῶτος ἴσους νέουσι διπλωμάτας, ἀφίνων ἀνεμνήσεις πολλὰς καὶ γλυκουτάτας. Τοσοῦτον δὲ ὡς φίλος μὰς εἶναι προσφιλεῖς, ποῦ κ' ὁ Ρωμὸς πύχθη, τὴν κεφαλὴν του κλίνας, νὰ χάρῃ ὁ Τρικοῦπης τὰς ψήφους τῆς Βουλῆς κ' ὁ Ἄγγελός μας Πρέσβυς νὰ ἔλθῃ στὰς Ἀθήνας.